

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, Gledališka stolba.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravištvo „Slov. Naroda“.

Skupni jezik c. kr. vojske in narodna omika.

(Konec.)

Brez zvišanja in okrepitja narodno-gospodarskega stanja mej Nemci ni možno odmeriti več let, nego sedaj, osnovni šoli; torej bi bilo najprej skrbeti za izboljšanje gmotnega stanja, ne pa usiljevati nemščino drugim narodom. Žrtve bi ostale žrtve tudi potem; ali na postavi večega gmotnega blagostanja bi se vsaj lažje prenašale, in bi potem tudi šole z več leti ne tujčile, kakor tujčijo neizogibno zdaj, kjer koli se na početnih šolah poučuje poleg materinščine še kak drugi jezik.

Vsi ti razlogi naganjajo z veliko silo do tega, da se vprašanje o meji potreb za skupni vojni jezik reši strogo strokovnjaško. V ta namen bi bilo celó primerno, da bi se razpisala nagrada za najboljšo stvarno razpravo; razpis take nagrade bi bil, kakor v interesu c. kr. vojske, tako tudi v interesu cesarstva in še posebe v interesu naravnega razvoja nemških narodov. Na podstavi nagrajene razprave bi nepristranska komisija prete-

sala meje skupnemu vojnemu jeziku. Veliko bi bilo na tem, da bi bila presojevalna komisija sestavljena iz vojakov strokovnjakov, ki pripadajo raznim narodnostim. Še le po taki razsodbi bi se bilo možno opirati na razne izjave, ki so se že kedaj storile, ali ki bi se še ponavljale. Avstrija nima analogij o ustroji vojsk drugih držav; ona je zase posebna in svojstvena skupina; zato se mora ravnati tudi v tem vprašanju po lastnih razmerah, ne pa po jednostavnih šablonah od drugod. Neveljavne analogije prihajajo dovolj od agitacijskih strankarskih namer; država pa ni stranka, ki bi potiskala jeden del narodov v kot na korist drugemu delu, sebi pa na največjo škodo. Grešilo se je že dovolj morda tudi na škodo pravega interesa skupne vojske.

Pravi interes c. kr. vojske ne more odmetati jednih močij na škodo drugim, ker škoda poslednjih bi bila ob jednom škoda skupnemu interesu armade. Moč armade ne obstaja v jednotnem jeziku, pač pa v jednotnem nauduševljenju za skupno dinastijo in za skupno domovino z imenom Avstrije.

Ta domovina obseza razne narode, mej katerimi je množica nadarjenih duhov. Teh zmognosti ni odmetati s pristranskega stališča, kakor bi tu pa tam želeli. Brati je že bilo in tudi slišati, da novejši imeniki raznih kadetskih šol obsejajo razmerno največ Nemcev, pa razmerno malo Slovanov. Iz tega bi vendar ne bilo sklepati, da neso Slovani sposobni za višje vojaštvo. Ravno Slovani in sosebno na avstrijskem jugu so že dejanski dokazali ne samo, da imajo hrabrih sinov ampak tudi obdarovanih močij, ki so dospale do najvišjih vojaških častij vsled lastnih zaslug. Interes skupne armade zahteva, da se jej posvetijo za višje voditeljstvo obdarjeni duhovi v premnogem številu; obdarjenih sinov višje vrste pa ima vsak poedin narod razmerno le malo, in zato je potreba, da je jednakomerno pristopna lestevica do vojaških častij talentom iz vseh narodnostij. Zato pa morajo biti tudi vojaške šole take, da se Nemcem ne delajo prevelike težave v te šole. To se zgodi, če se kakoršni si bodi predsodki odstranijo in če torej prodere najprej jasnost o potrebi in meri te potrebe za skupni jezik c. kr. vojske. Iz vsega

tega je torej razvidno, kolike važnosti je nepristranska določba mej, od katerih naprej naj se rabi skupen jezik v c. k. vojski kot neobhodna potreba.

F. Podgornik.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 29. julija.

„Grazer Volksblatt“ misli, da nema nobenega političnega pomena pohod grofa Taaffeja in pl. Dunajevskega v Hollenegg. Čisto naravno je, da sta ministra v poletni vročini napravila izlet pod planine. Grof Taaffe in knez Alfred Lichtenstein sta osebna prijatelja, in soproga Frana Lichtensteina je Poljakinja; evo, pomen grofovskega in poljskega pohoda. Razen tega je Hollenegg tako mičen kraj, da ves svet tja roma, — zakaj bi bilo to baš ministrom prepovedano? Ministerski pohod je tedaj čisto naraven. Drobtina politične zabele, katera je morda združena s tem pohodom, tiči le v tem, da so liberalni listi izmislili pravljico o odstopu Dunajevskega. Tako izmišljena pravljica pa vendar ne bode ovirala gospodov ministrov, da bi koga ne obiskali. Liberalna stranka je res komična, če iz tega pohoda izvaja kake posledice. — Je-li ta pohod res tako brez vsega političnega pomena, kakor trdi „Grazer Volksblatt“, pokazala bode prihodnost.

„Deutsche Zeitung“ svetuje nemškim konservativcem, da naj si Lienbacherja izberó za svojega vodjo ter organizirajo novo nemško-konservativno stranko. V ta namen naj bi se sklical poseben shod nemških konservativcev, kateri naj bi sklenil program. Da organ nemškega kluba želi, da bi se nemški konservativci zbrali okrog Lienbacherja in postavili popolnem na narodno stališče, je naravno, večina nemških konservativcev se pa najbrž ne bode dala zapeljati, kajti konservativci le tako dolgo morejo kaj doseči, dokler jih podpirajo Slovani. Kakor hitro bi se pa nemški konservativci postavili očitno na ultranemško stališče, obrnili bi jim Čehi hrbet in s svojimi predlogi bi povsod ostali v manjšini.

Vnanje države.

Več srbskih ministrov in poslancev vladne stranke dobilo je pisma od hajdukov, v katerih se jim preti s smrtjo, ako bodo nadaljevali sedanjo politiko. Hajduki se nekda ne mislijo šaliti, kakor kaže to, da so umorili na potu Vasiljeviškega župana, kateri je pripadal vladni stranki. Da je umor res političnega značaja, kaže to, da ga morilci neso

LISTEK.

Vilénski brodnik.

Spisal Emile Souvestre.

(Dalje.)

Lesotróčeva zetica nosi prav lepo obleko ter ves stas jej oveva šibka in ljubka milina, spominajoča gospodičen; v jednej roki drži zelen dežnik, v drugej staro, v rujavo usnje vezano knjigo. Stopa drobno in nagiblje uho proti Urbanu, kakor bi družno kramljala, Stoprav dospelši do broda, dvigne glavo, uzre brodnika ter ga pozdravi. Zelo se razveseli, da ga je našla tostran reke, in javi, da nje kum, ustavivši se v velikej gostilnici, da dene tam svoj voz pod streho, pride skoro za njo. Prihaja z njo iz Breteških lesov, kamor je šla ona, kakor vsakih petnajst dnij, plačevati delavcem mezdo.

Govoré z nekako naglico, kakor bi hotela z njo zakriti notranjo vzmočenost, vstopi v brod in sede v zadi, položivši debelo knjigo poleg sebe. Urban, hodeč za njo, vzame jo v roke.

— Smem jo li pogledati? vpraša.

— To vprašanje! zasmeje se Renata, ne ti li znano moje staro računilo.

Robert se zgane. — Računilo, reče prijemši jo; ono, katero ti je bilo posojeno on dan in v katerem si opazila, da ni jednega lista.

— Kde li? vpraša mladenka.

— Tu le mora biti, reče brodnik, otvorivši precej zamazano stranico.

— Istina! vsklikne Urban. Ej, oča, neverjetno je, kako hitro ste našli mesto. Gledite, list je bil iztrgan, ker ga je še sedaj nekaj notri.

— Lej, lej! a jaz nisem ničesar vedela o tem, pravi Renata; da govorim resnico, jaz nikedar ne otvorim te knjige razen kedar grem poravnati račune z lesotróci.

— A evo sledi vašega šetanja, veli Urban, vzevši z nova oči knjigo in pokazujoč sem ter tja mej s številkami napolnjenimi stranicami suho cvetko primešajoč puste vsebini slajših spominov. Deklica se nasmehlja ter začne listati z Urbanom staro knjigo; pri vsakej teh poljskih krasotic ustavi se, da seznanj z njo Urbana, ter mu pove, kde jo je utrgala. Brodnik jima ni motil zabave, nagibajočima glavo drug proti drugemu, da sta čutila gorko si sapo, dokler ga niso obudili gluhoneme hčere jezni namigi. Bliskoma se vzdrami, naježi obrvi ter ukaže

mladeniču, da ide h kovaču ter zahteva dolgo pričakovan harpon. Velel mu je s takim glasom, da se ni dalo ni ugovarjati ni odlašati. Urban se dvigne z vidnim neveseljem, prekorači, ne posebno hiteč brodove klopi ter se napoti počasi v mesto. Robert gleda za njim, dokler ne izgine, a potem obrne se proti deklici. Ona vrsti cvetice v knjigi z malostno skrbjo, dokazujočo mnogo menj, da ljubi red, nego da jej je duh vzmočen. On jo nekoliko časa gleda, kakor posvetujoč se človek. Vidi se, da razmišlja, kako bi jo nagovoril. Brodnik jo je poznal kot dete, videl je, kako je rasla njemu do oka, v prostosrčnih, mej sosedih navadnih odnošajih, dokler ni vstopila v samostan; a ko je prišla ven, motilo ga je, ker sta si bila celih pet let oddaljena in ker je nosila krasno a pametno obleko. Tudi se je vznemirila v tem imovina Rihardova in z njo vzvečala se tudi obitelji ločena meja. Brodnik je to nevedé čutil. Ni več tako domač z Renato, kakor prej, ni je več tikel in navadil se je, skazovati jej nekako prijateljsko spoštovanje. Vender dnu srca je hranil spomine bivše družnosti: deklica mu ni otemnila otrokove podobe. Razmišljajoč tedaj nekaj časa, približa se jej naglo, položi jej roko na rame in šepne polglasno: — Treba, da z Vami govorim, Renata.

oropali. Imel je pri sebi mnogo davčnih denarjev, katerih se neso dotaknili. — Pri Kraljevu so te dni poskušali nove topove. Poskusi so pokazali, da Bange-jevi topovi neso tako izvrstni, kakor so pričakovali. Pa tudi granate so slabo narejene. — Skupščina je izvolila legislativni, finančni in peticijski odsek. V vsak odsek je voljenih 7 naprednjakov in 2 opozicionalca. Zbornici se je predložilo več finančnih predlog in predlog o reformi uprave.

Razmere mej **Srbijo in Bolgarijo** so še vedno jako napete. Od srbske strani se zopet čujejo pritožbe, da bolgarska oblastva jako samovoljno postopajo s srbskimi podaniki, kateri že več let bivajo v Bolgariji. Pravice nikakor ne dobé v Bolgariji, sodnije se ne zmenijo za njih tožbe, naj so še tako opravičene. Če so tudi diplomatske zveze še vedno pretrgane, vendar vlada mej obema državama mir, ter bi se spodobilo, da bi se tako ne nagajalo srbskim podložnikom. V Srbiji nemajo Bolgari nikakega vzroka pritoževati se. Ako se neče, da se Srbi in Bolgari še bolj ne odtujijo, mora bolgarska vlada strogo zaukazati oblastvom, da se bolj ozirajo na pravice Srbov. — Poročila iz Bolgarije pa zagotavljajo, da bi se Bolgari radi sprijaznili s Srbi, ko bi slednji hoteli spravo.

Poroča se zopet o ustaji v **Makedoniji**. Solunski guverner izvestil je nekda Porti, da je ustaja po vsej pokrajini od mesta Seres na bolgarske meje do Melnika. Vsi makedonski hajduki, kateri so bili v bolgarski službi pridružili so se ustajnikom. Ustajniki se klatijo okrog v četah po 10 do 40 mož, in povsod silijo narod k upor. Tudi grški prebivalci se puntajo. — Koliko je temu poročilo verjeti, ne vemo. Ze večkrat se je poročalo o ustaji v Makedoniji, a vselej se je pokazalo, da so bile vse vesti izmišljene ali so pa bili le kaki neznatni neredi.

Kakor se poroča iz Kabula „Farsu“, pomikajo **Rusi** svoje predstraže proti Indiji, sicer ne od strani Merva ampak od Turkeстана. Iz Faiz-Abada na Amu-Darji prišli sel izvestil je afganskemu emiru, da je v Taš-Kurgan, glavno mesto hanata Waihan (ta hanat meri 220 □ milij in ima 400.000 prebivalcev), prišel ruski agent ter se pogaja s tamošnjimi glavarji, da bi se svobodno pridružili Rusiji, kakor so se njih bratje v Mervu. Ko bi slednji vsprejeli to ponudbo, bile bi ruske predstraže le 30 milij v premeji črti oddaljene od anglo-indijske mejne postaje Gazan. Obe državi bi ločile le Hindukuške gore. Ko bi si Rusi pridobili Waihan, prisvojili bi se vzhodni ugod v Dorsko sotesko, ki pelje naravnost v Indijo, in sicer v pokrajino Sahoristan. Iz Turkeстана prodirali bi naravnost proti Raul-Pindi-ju, kjer je glavno založišče orožja v Indiji, ter bi tako bika prijeli za roge in angleškim četam, ki so v Heratu, zaprli pot nazaj v Indijo. Ruska vojska, ki bi prodirala čez Hindu-kuš bi tudi ložje preskrbovali z živežem in strelivom, kakor pa vojsko, ki bi šla čez Merv. — Letošnjih ruskih manevrov na Poljskem se bode udeležilo nenavadno veliko vojakov. Vršili se bodo mej Varšavo, Brzecem in Litevskim. Zlasti bodo ob manevrih poskusili železnice, ali zadostujejo vojnim zahtevam.

Dopisi.

Iz Gorice 30. julija. [Odpoved in Louisen strasse. — Dvoboj. — Zaušnice.] Čudno! Če si hodil iz Stračic v mesto po novi cesti, zapazil si takoj napis v nemškem in italijanskem jeziku v Stračicah, a dalje grede proti mestu zapazil si nehote, da je nemški dopis „Louisenstrasse“ izostal ter le oni v italijanskem jeziku ostal. Čudno! si je vsakdo mislil. Ali ne spadajo Stračice več pod

Ona dvigne oči proti njemu, vprašajoče in osuplo nasmehnovši se.

— Z menoj? pravi, i o čem pač?

— O mladeniči Urbani.

— Čutil je, da se je dekličina rama tresla pod njegovimi prsti.

— Ne treba tresti se vam radi tega, nadaljuje z malo nestrpljivim glasom; treba govoriti brez ovinkov in prijateljski, ker jaz vedno mislim, da nam dobro hočete, Renata.

— O, o tem ste lahko uverjeni, vsklikne ona ganena, nikogar ni, ni tod, ni drugod, da bi mu želela večje sreče!

— Hvala Vam, vrla deklica, pravi brodnik s prijaznejšim glasom; potem pač ne bode hoteli, da bi me Urban še na dalje žalostil. Odkler sem zinol, da ostavimo La Roche, nema ni poguma, ni dobre volje.

— I zakaj hočete oditi? vpraša mladenka s tužno-prosečim glasom.

— Zakaj? ponavlja brodnik; Vam pač ni treba o tem vpraševati, Renata; slišali ste me že večkrat o tem govorečega. Veste, da ne morem, da nečem tukaj ostati, in da ima Urban iti z menoj. Dosle ni se v naši obiteli še nikdo sramoval opravila svojih dedov; mladeč bodi, kar sem bil jaz

mesto in biva tam že nemška kolonija, ali je to le prvi začetek, da bi se v mesto upeljali zopet nemški napisi za ulice in trge. Vsekako pa je to vznemirilo Italijane „pure sangue“, kajti dr. Venutti je v zadnji seji mestnega zbora javno interpeloval župana, kaj pomeni dotični dopis v Stračicah in kako je tja prišel. Župan ni še na to odgovoril, temveč je obljubil, da bode v prihodnjic stvar pojasnil.

Nova cesta zove se tako v čast Alojziji baronici Ritter, a njen soprog Evgen baron Ritter, ki je bil do sedaj predsednik kupčijske zbornice, čuti se na jedenkrat radi bolehnosti nezmožnega dalje predsedovati društvu, ki potrebuje po vsem zdravo in čilo moč na čelu. In ta sklep je tako stalen, da ga neso mogle vse prošnje kupčijske zbornice odbornikov uničiti. Čudno, jako čudno!

Dvoboji so dan danes v modi. V Parizu dvoboj, na Dunaji dvoboj, na Ogerskem dvoboj, zakaj pa ne tudi v Gorici? V pasjih dnevih, ko ni boljšega gradiva, pride človek po dvoboji v javnost. V mestnem starejšinstvu Goriškem sedi gospod L., o katerem se ve le toliko, da je njegov oče dosti denarja nakupil, pri katerem se sinovi prav dobro počutijo. Jeden teh sinov A. L. je mestni starejšina in ta je postal sedaj nagloma znamenita oseba v Gorici s tem, da je pozval dr. V. na dvoboj. Kaj je pravi vzrok temu izzivanju, ni prav jasno, vendar je stalno, da v mestni dvorani ne teče vse prav gladko, kajti tam je iskati povoda temu dvoboju.

Zadnjič smo poročali, kako je „Corriere“ napravil hrup, češ da so Slovenci v Št. Ferjanu Italijane napadli itd. ter dostavili, da ni besedice resnice v tem klepetanju. Vender moramo danes stvar preklicati, pa ne v tem zmislu, da je imel „Corriere“ prav, temveč da je bil res v Št. Ferjanu čisto navaden pretep mej domačimi fanti. Ko bi mi hoteli biti isto tako hudobni, kakor imenovani list, kaj bi lahko ne kombinovali iz resničnega dogodka, da je tukajšnji meščan znanemu odvetniku, predsedniku društva „Pro Patria“, javno pred kavarno par zaušnice zasolil, da je z glavo ob zid mahnil. Toda bodimo pravični, pasji dnevi so, in čuda ni, da vroča italijanska kri pri taki neznosni vročini vskipi in prizore obelodani, ki neso inace v navadi mej omikanci. Če se naši fantje sem ter tja nekoliko prepirajo, koliko krika o surovosti itd.; če se pa meščani in odvetniki laške krvi pretepajo, listi molčijo.

Iz Postojne 29. julija. (Sklep šolskega leta.) Po slovesni sv. maši, katero je čital gosp. dekan, podali smo se v šolo, iznad katere so vihrale tri velikanske zastave. Soba I. razreda bila je okusno ozaljšana. Za dostojanstvenike in druge odločen je bil boljši prostor, pred katerim je stala miza, obložena z mnogoštevilnimi ročnimi deli pridnih šolaric. Opazili smo tudi lepo vezanih knjig, namenjenih izredno pridnim učencem in učenkam.

Ko so došli gg. okrajni glavar vitez Schwarz, dekan Hofstetter, predsednik krajnega šolskega sveta, katehet Ivan Lavrečič, nadžupan Vičič, podžupan A. Krajgher, c. kr. okr. sodnik Žužek, itd., pričela se je slavnost pod vodstvom c. kr. okrajnega šolskega nadzornika in ravnatelja čveterorazredne ljudske šole g. Thume. Učenka IV. razreda Vaupotič

in kar so bili njegovi predniki; živi na brodi Letourjev ob svojem znoji in pogumi: to je nam slava, da! kakor plemenitašem, da ohranijo svoje gradove in živo ob lenarjenji. Že dosti dolgo se napenam jaz, prišel je čas Urbanov, in tam-le doli bode njegova roka vodila brod po reki.

— Tedaj ste si že izbrali novo bivališče? vpraša mladenka vznemena.

Brodnik prikima.

— I... to je morebiti... zelo daleč? rekne ona oklevajoč.

— Zelo daleč, pravi Robert; ne uštevši, da je prevažanje težavno in včasih jako nevarno; a mladeč je v dobi, da mu treba pomagala.

— Pomagala! ponavlja Renata, ne umejoč ga.

— Vsekako, deje Robert; pozabili ste li starega časa, deklica? Ko sta imela Urban in Klavdija še mater (Bog jej daj večni mir in pokoj!), nese li je videli prevajajoče in veslajoče.

— Videla sem jo, reče mladenka.

— Tako, nadaljuje brodnik, treba in mladcu, da ima stvar, pomagajočo mu s svojo vrlino, in... našel sem jo.

Renata se vzgane, kakor bi jo bila strela zadela, vender zadrži vsklik, že na pol otvorivši nje ustnice.

Zofija, zahvali se navzočnim dostojanstvenikom in starišem za vsestranske podpore. Omeni posebno hvaležno presv. tlega cesarja, kateremu zakliče trikratni „živio“, čemur so vsi navzoči navdušeno pri- trjevali. Mej deklamacijami, katere so se vse pohvalno izvršile, pele so se pod vodstvom ravnatelja Thume vsakovrstne pesni v splošno zadovoljstvo. Na to nastopi učenka IV. razreda Apolonija Fatur in deklamuje S. Gregorčičevo pesen „Rojakom“. Častiti bralec, misli si šolarico, katera je na pragu iz otročjega v dekliški stan. Rodu je slovenskega, torej mehko-blagega srca, organa dobrega in resno- otožnega obličja. Sama čuti kar govori, zato sega globoko v srce. Deklamuje izvrstno in z občutkom, ko pa pride do kitice in milo prosi viteškega vladarja našega, naj se usmili trpečega rodu slovenskega, kateri je že tolikokrat kri prelival za prevzvišeni prestol in mu podeli svobodo, pretresle so nas globoko v dušo milo proseče besede in vsakdo je želel, da bi se mila prošnja kmalu uslišala.

Ko je razdelil vitez Schwarz odličnim učencem in učenkam darila, zapela se je cesarska pesen in konečno govoril je še gospod dekan otrokom v srce segajoč govor in s tem bila je slavnost končana.

Čase, v katerih se je vse, tudi šola rabila v strankarske namene, menimo, da smo preživeli. Koliko se da pač doseči, ako so učitelji jedini mej seboj in ako so složni učitelji in stariši, tega pre- pričali smo se pri minuli slavnosti. Odkrito rečemo, da nismo toliko pričakovali, bili smo presenečeni. Učitelji in učiteljice, kateri dosežejo toliko, kakor pri nas, so storili več, nego svojo dolžnost, torej podpiramo jih z vsemi svojimi močmi.

Naj konečno še omenimo, da so šolsko slavnost s svojo navzočnostjo počastile za šolski napredek jako vnete gospe: Josipina Vičič, Josipina Kraigber, Marija Lavrenčič roj. Obreza, Marija Vavpotič, Marija Skušek, Franja Thuma itd.

Domače stvari.

— (Volilni shod) bode v nedeljo 1. avgusta t. l. pri sv. Trojici v Slovenskih goricah v gostilni g. Peklarja popoldne ob 3. uri. G. dr. Radaj poroča o svojem delovanju v deželnem zboru, g. kanonik dr. Gregorec pa razlaga svoj program kot kandidat za poslanca v državni zbor.

— (Slovensko gledališče.) Slavno občinstvo opozarjamo še jedenkrat na igro „Deborah“, katera se bode predstavljala v tukajšnjem deželnem gledališču jutri 31. t. m. Število ložam je ta večer liho. Začetek predstave je ob 8. uri zvečer.

— (Iz Železnikov:) Naš kaplan gosp. Matej Klun premeščen je v Begunje pri Cerknici.

— (Poročil) se je dne 26. t. m. g. Ignacij Merher, posestnik in načelnik prostovoljne požarne brambe v Dolenji vasi pri Ribnici z gospodično Ano Rišavy iz Kočevja.

— (Društvo katoliških rokodelskih pomočnikov) ima v nedeljo 1. avgusta ob 1/2 8. uri sv. mašo na Rožniku. Po cerkvenem opravilu skupni zajutrek. K temu izletu se vabijo vsi do- brotniki in prijatelji društva.

— (Šišenska čitalnica in poddružnica sv. Cirila in Metoda) priredita s prijaz-

— Da, nadaljuje Robert, našel sem tam, kamor se napotimo, hčerko svoje sestrične... krepka je kakor mlad hrast in ljubka kakor jarče, baš kakoršne sem iskal, ker mladcu treba vrle pomag- galke, imejoče močne roke, a ne kake gospo- dične...

— Deklica se strese; on opazi ta gib na nje senci.

— Jaz ne govorim o Vas, Renata, veli ne- kako zmočeno.

— Zna li Vam sin o namerah Vaših? za- prša ona, ne dvignovši glave.

— Ne še, odgovori brodnik; govoriti sem ho- tel o tem najprej z Vami, ker me Vi, kakor je Vaša volja, lahko oveselite ali ožalostite.

Renata mu hoče seči v besedo.

— O! ugovarjajte mi, pravi on, prijemši jo za roko; govoriva, deklica, prav iskreno in misliva, da naju dobri Bog posluša. Če mladeč odhaja ne- srečen, to je radi Vas; če mu delo več ne gre od rok, to je, ker se bavi le z Vami. Vi sami ste mu vedno v glavi. Očarali ste ga!... docela pošteno, vem da deklica; a ne zvajajte z lažmi soseda in starega prijatelja, razodenite, kar Vam je na mislih.

(Daj se prih.)

nim sodelovanjem društev „Sokola“ in „Slavca“ v proslavo slovanskih blagovestnikov sv. Cirila in Metoda v dan 1. avgusta 1886 ljudsko veselico na vrtu Koslerjeve pivarne. Obseg: Petje, godba, telovadba, streljanje, tehtanje, plezanje, balon, razne igre in umetaljni ogenj. Pri veselici svira skupna vojaška godba c. kr. pešpolka baron Kuhn št. 17. Spored: 1. Putnica. 2. Strauss — Overture k operi „Cigan baron“, svira vojaška godba. 3. Dr. G. Ipavec — „Pod lipo“, poje mešani zbor Šišenske Čitalnice. 4. Slavnostni govor, govori gospod Borštnik. 5. Verdi — Sklep k operi „Aida“, svira vojaška godba. 6. Volarič — „Slovanski svet, ti si krasan“, poje možki zbor Šišenske Čitalnice. 7. Ivanovici — „Val Dunave“, valček, svira vojaška godba. 8. Bendl — „Svoji k svojim“, možki zbor s čveterosplovom, poje društvo „Slavec“. 9. Donizetti — Septet in finale iz opere „Don Sebastian“, svira vojaška godba. 10. A. Nedvč — „Nazaj v planinski raj“, poje mešani zbor Šišenske Čitalnice. 11. Millöcker — Potpourri iz opere „Gasparone“, svira vojaška godba. 12. Hajdrih — „Jadransko morje“, pojeta zbor društev „Slavec“ in Šišenske Čitalnice. 13. Flotow — Overture k operi „Indra“, svira vojaška godba. 14. Hajdrih — „Sirota“, možki zbor z alt-samospevom, poje možki zbor Šišenske Čitalnice. 15. Kaulich — „Con Amore“, četvorka, svira vojaška godba. 16. Mangolt — „Moj dom“, poje društvo „Slavec“. 17. Cizbulka — „Serenade italienne“, svira vojaška godba. 18. Dr. G. Ipavec — „Slovenska dežela“, poje mešani zbor Šišenske Čitalnice. 19. Ambrož — „Marie“, polka mazur, svira vojaška godba. 20. Iv. pl. Zajic — „Frankopanka“, pojeta zbor društev „Slavec“ in Šišenske Čitalnice. 21. Strauss — „Povest iz domovine“, valček, svira vojaška godba. — Ob 5. uri plezanje za dobitke na „maj“. Ob 6. uri telovadba „Sokolov“. Pri ugodnem vremenu splava ob 7. uri veliki balon „Mongolfiere“ v zrak. Iz 100 metrov višine sipal bo darila; iz 1000 metrov višine vrnil se bo mali spremljevalec balona pod varnostno omrelo k zemlji. Streljanje na dobitke se prične ob 9. uri zjutraj. Dobitki so: I. 1 cekin, II. 3 gld., III. 2 gld., IV. 1 gld. Strel velja 5 kr. Najboljšim strelcem pripadejo dobitki. Razdelitev ob 8. uri. Voditelj strelšča g. E. Kaiser. Začetek ob 3. uri popoldne. Ustopnina 20 kr., otroci plačajo 10 kr.; p. n. društveni Šišenske Čitalnice, podružnice sv. Cirila in Metoda v Šiški, sodelujoči gospodje „Sokol“ in pevci so prosti. — K prav obilnemu obisku najuljudneje vabi odbor.

— (Glas izmeje občinstva.) Prejeli smo naslednji dopis: Ljubljana lepša se na vse strani, popravlja se tlak in polagajo se novi in jako lepi trotoarji ob ulicah, kjer je promet najživahnejši. Na izredno živahno ulico sredi mesta pa se nihče ne spomni. Slonova ulica ima še vedno stari barbarični tlak, po katerem je mučno hoditi, še mučneje pa voziti se. Voz, drdrajoč po Slonovi ulici, stresa šipe po oknih in prouzročuje ropot, ki ni umesten za ta kraj. In kakor po Slonovi ulici tako je tudi na trgu pred Frančiškansko cerkvijo. Prosimo torej, nujno prosimo, da se grozoviti tlak v Slonovi ulici in na Frančiškanskem trgu odpravi. Če je po drugih ulicah že davno „makadam“, zakaj bi ga tukaj ne bilo. Zelo hvaležni bodemo gospodom, ki bodo v tej zadevi kaj storili in nas rešili neznoznega ropota in vegastega in robatega tlaka.

— (Uradno izvestje o koleri v Trstu.) V zadnjih 24 urah od 28. t. m. o polnoči do polnoči 29. t. m. 5 slučajev v mestu in po predmestjih, 4 v okolici. Ozdravel nobeden, umrli 4, od prej zbolelih 1. Odkar je kolera pričela, zbolelo jih je 111, izmeje teh ozdravelo 23, umrlo 63, v bolnici jih je še 25. — Da se ne bode nihče po nepotrebnem vznemirjal, treba pojasniti neko notico v včerajšnjem „Slovenici“. „Edinost“ ima v zadnji številki stavek: „Od vseh za kolero v okolici umrlih je skoro $\frac{3}{4}$ peric, to je pač jasen dokaz, da se je kolera s perilom zatrosila mej okoličane“. „Slovenec“ je ta stavek napačno čital in umel, zato piše, da je „Od vseh za kolero umrlih skoro 314 peric“. Da to število ni pristno, kaže že beseda „skoro“ in pa to, da je doslej sploh samo 111 oseb za kolero zbolelo.

— (Pouk za pletenje izdelkov iz vrbovine v Št. Vidu pri Zatičini.) Ko je ljudski učitelj g. Anton Funtek dokončal strokovni tečaj za pletenje izdelkov iz vrbovine in za vrborejo na tehnološnem obrtnem muzeji na Du-

naji, kamor ga je bil lansko leto poslal deželni odbor kranjski, ter se koncem aprila vrnil v Št. Vid, odločil se je po nagibu g. cesarskega svetovaleca in deželnega odbornika Janeza Murnika, da precej osnuje šolo za pletenje izdelkov iz vrbovine. Pri tem podpirala sta ga hvalevredno g. župnik Štefan Jaklič in g. beneficijar Fran Groznik. Vsled tega se je omenjeni pouk otvoril že 1. dan junija meseca. Pouka se redno in prav pridno udeležuje 18 mladeničev, deloma ljudskih učencev, deloma takih, ki so že dovršili ljudsko šolo. G. cesarski svetovalec Murnik pa ni samo nagib dal za to šolo, on skrbel je dejansko tudi za pripravo vsega dotičnega orodja in za vse druge potrebščine in le njegovemu neumorljivemu trudu in njegovim izvrstnim nasvetom se je zahvaliti, da se je osnoval pouk, ki bode gotovo velike koristi donášal prebivalcem.

— (Pri včerajšnji volitvi v Dobrunjah) pod Ljubljano bil je gosp. Josip Korbar, krčmar in posestnik v Spodnji Hrušici, zopet županom izvoljen.

— (Letno poročilo čveterorazredne deške šole v Kamniku) koncem šolskega leta 1885/6 nam kaže, da je bilo v vseh 4 razredih 211 učencev. Ponavljalno šolo obiskovalo je 16 učencev. Na tej šoli so poučevali: Valentin Burnik, nadučitelj in vodja, P. Romuvald Jereb katehet, Ignacij Tramte, Avgustin Stefančič in Ljudevit Stiasny, učitelji. Šolsko leto se je sklenilo dne 27. t. m., prihodnje šolsko leto se prične dne 17. septembra. V obrtni nadaljevalni šoli bilo je vsega vkupe 54 učencev, mej njimi po obrtu 10 kovačev, 8 čevljarjev, 7 krojačev, 8 mizarjev, 7 ključavničarjev itd. Obrtna nadaljevalna šola dobila je vsega vkupe 485 gld. podpore, mestna občina pa je dajala kurjavo in svečavo.

— (Goriška realka) zvršila je šolsko leto dne 27. t. m. Iz letnega poročila posnamemo, da je bilo začetkom leta na tem zavodu 199 dijakov in sicer 27 Slovencev, 46 (?) Nemcev in 125 Italijanov (v tem številu je tudi pripravnica). Od teh je bilo koncem leta 14 odličnjakov, 125 je dobilo prvi, 33 drugi in 9 tretji red, 14 jih mora ponavljati izpit iz jednega predmeta po počitnicah, 2 nista radi bolezni izprašana. Mej odličnjaki je 8 Slovencev, 4 Nemci in dva Italijana. Zrelostni izpit vršil se je dne 28. in 29. t. m. Od trinajst dijakov sedmega razreda oglašilo se jih je 10 k izpitu, trije so pred ustnim izpitom odstopili, dva sta padla, jeden mora ponavljati izpit čez dva meseca, le štirje so maturo naredili.

— („Samouprava“) piše: Znani hajduki, bratje Soldatoviči, poslali so uredništvu „N. B. Dnevnika“ pismo, pisano v G. Milanovci in na pošto oddano v Kragujevci. Pismo je datovano dne 8. t. m. V njem se pravi, da je vse res, kar je „Samouprava“ pisala, da je Žunjič od Soldatovičev dobil pretilno pismo. Pravi dalje, da ne samo žena in deca, ampak tudi živina mu ne bode ostala pri hiši. Ob enem prete mnogim drugim poslancem in ministrom; poslancem priporočajo, naj se ne vračajo domov. Nihče jim ne more pomagati, „ni žandarmi, ni policija, ni vojska, pa ni sam bog da sidje, ni on im nemože pomoči“. Prosijo uredništvo „Dnevnika“, naj jim članek tiska, oni so za vse odgovorni. Podpisali so so „Braća Soldatovič“, in pa po nemški „Gebrüder Soldatovits“, „narodni dobrotvori, dušmanski zlotvori“. Mi to pikantnost priobčujemo, a kdo ve, kdo je to pisal in Bog vedi, so li to res Soldatoviči.

— (Izpraznjenih) je več deželnih ustanov po 50 gld. na leto za uboge hirajoče deželane. Deželni odbor je z okrožnico od 27. decembra l. 1882 pod št. 6011 vsem župnijskim uradom in vsem županstvom na Kranjskem objavil, komu in pod katerimi pogoji so te ustanove namenjene in kam se je treba obrniti za podelitev teh ustanov.

— (Grad. Balada. Spisal Janko Leban. 1886. Tiskal in založil L. Kordeš, Maribor.) Tako zove se najnovejši pesniški proizvod, ki je v obliki brošurice zagledal luč sveta. Oblika je lična, kar se pa tiče „balade“ je naša sodba ta, da akoravno smo že slabejših čitali, bi vendar gospod pisatelj najbolje storil, ko bi se v poeziji več ne skušal.

— (V Trstu) prijeli so 28. t. m. na Lloydovem parobrodu „Titania“, došlem iz Bombaya, blagajnika J. Linggsa, kateri je bil 60.000 gld. v zlatu ukrad in ubežal. Skoro ves ukradeni denar našli so pri njem.

— (Našel se je) dne 11. t. m. zver na Črnučah pri Savi nov slavnik z rožami okrašen. Dotična gospa ali gospica naj se obrne do gostilničarja v Ljubljanski Čitalnici.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Ischl 30. julija. Kalnocky danes semkaj prišel.

Budimpešta 30. julija. Tisza iz Gesztza semkaj prišel.

Praga 30. julija. Danes začela končna obravnava zaradi izgredov pri pozdravu iz Nemčije došlih čeških gledališnih gostov. Trije zatoženi zaradi rabuke, jeden zaradi nasilstva.

Amsterdam 30. julija. Pogreb v ponedeljek ubitih žrtev vršil se do 10 $\frac{1}{4}$ ure mirno, pa še ni končan. Ukrenilo se je vse, kar je za varnost potrebno.

London 30. julija. V Tinnewelly v Indiji pretekli torek mej predstavo gledališče pogorelo. 100 oseb zgorelo, 400 ranjenih.

Reka 29. julija. V zadnjih 24 urah 3 osebe za kolero zbolele, 3 umrle.

Amsterdam 29. julija. Danes dopoldne zaprli Fortuyna, vodjo socijalistov, ker je hujskajoče brošure delil.

Varšava 29. julija. Ruski listi z zadovoljstvom naznanjajo, da je tukajšnja zgodovinsko-filozofična fakulteta razpisala nagrado 900 rubljev za delo, v katerem se ima dokazati, s kakimi sredstvi so Nemci ob Odri in Visli in ob Baltijskem morji naseljene Slovane pregnali in uničili.

Mons 29. julija. Izmej anarhistov, ki so stekleno tovarno v Roux-u razdejali, jih je 7 obsojenih na 12letno do do smrti ječo, 10 pa od 13 mesecev do 10 let.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

Dne 23. februarja t. l. imela je trgovinska in obrtna zbornica za Kranjsko redno sejo, pri kateri so bili navzoči: Predsednik gosp. Josip Kušar, vladni zastopnik c. kr. dvorni svetnik gosp. Rudolf grof Chorinsky, zborniki gg.: Ivan Baumgartner, Ivan Dogan, Oroslov Dolenec, Jan. Nep. Horak, (podpredsednik), Franc Hren, Vekoslav Jenko, Ant. Klein, Franc Kollmann, Franc Omersa, Mihael Pakič, Ivan Perdan, Vaso Petričič, Josip Ribič, Franc Ksav. Souvan in Jarnej Žitnik.

Gospod predsednik konstatuje sklepčnost zbornice, otvori sejo ter imenuje overovatelje zapisnika današnje seje gg. Ivana Baumgartnerja in Fr. Ksav. Souvana.

I. Zapisnik zadnje seje se odobri.

II. Vrši se volitev zborničnega predsednika in podpredsednika. Predsedstvo prevzame podpredsednik g. Jan. Nep. Horak ter prečita §. 13 zakona z dne 19. junija 1868, drž. zak. št. 85, po katerem ima vsaka trgovinska in obrtna zbornica v prvi seji vsacega leta iz svoje srede z glasovnicami voliti predsednika in podpredsednika.

Za glasoštevca (skrutatorja) naprosi gg. Ivana Baumgartnerja in Frana Omersa.

Pri volitvi predsednika oddanih je bilo 15 listkov, od katerih se je 14 glasilo na dozdanjega predsednika gosp. Josipa Kušarja in 1 na gosp. V. Petričiča.

Po izvolitvi se zopet izvoljeni predsednik zahvali za vnovič mu izkazano zaupanje ter izjavlja, da hoče prevzeti težavni ta posel, če nj. ekselencja gospod trgovinski minister blagovoli potrditi to izvolitev.

Gospod predsednik prevzame zopet prvo sedstvo in prične se volitev podpredsednika. Volitve udeležili so se vsi zborniki in izvoljen je bil s 15 glasovi dozdani podpredsednik g. Jan. Nep. Horak, 1 glas dobil je g. M. Pakič.

Zopet izvoljeni podpredsednik g. J. N. Horak izjavlja, da prevzame izvolitev ter obeta po možnosti delati v prosep zbornice ter vestno spolnovati svoje dolžnosti.

Zbornica z zadovoljstvom vzame obe izjavi v znanje.

III. Gospod zbor. svetnik Iv. Baumgartner poroča o dopisu društva „Donau“ na Dunaji z dne 23. januarja 1886. Dopis ta slove: „Vlansko leto vršil se je v Bruselji pod državnim posredovanjem mejnarodni brodarstveni shod, kateremu je bil namen, vprašanje o vodnih cestah z znanstvenega in tudi praktičnega stališča razmotrivati in pospeševati.

Ta namen skušalo se je v Bruselji doseči s predavanji in razgovori, kakor tudi s tem, da so se ogledale belgijske vodne poti in tu se je ukrenilo, naj se naprava mejnarodnega brodarstva shoda stalno ohrani ter skuša praktično koristiti s tem, da se obdobjno menjajoč shaja na raznih krajih.

Kot zbirališče za drugi shod, kateri se ima vršiti v meseci juliji t. l., se je izvolil na Dunaj, potem ko je predsednik in delegiranec društva „Donau“ in društva „Elbe“, gosp. državni poslanec

dr. Russ dobil blagovoljno pritrdilo Dunajskega mestnega zastopstva; Dunajskemu društvu „Donau“ naložila se je skrb za priprave za drugi shod.

Izpolnujoč to dano mu nalogo sestavlja društvo „Donau“ organizacijsko komisijo, kateri se predlagajo znanstvena vprašanja, o katerih se ima vršiti razgovor pri letošnjem shodu, kakor tudi poročevalci iz domačih in tujih dežel za ta vprašanja, kateri bode naloga, vse storiti, da se shod tako konča, kakor ugaja časti avstrijske države in pomenu Dunajskega mesta, in ta komisija ima pravico, izvrševalnemu odboru naročiti izvedbo njenih ukrepov.

Odbor podpisanega društva je za zdaj vzel naslednje štiri točke v pretres:

1. Znanstveni pomen vodnih potov v notranjih vodah;
2. normalni profili (pravi navpični preseki) za prekope in obmer gradenj na umetnih vodnih potih v notranjih vodah;
3. organizacija brodarstvenega prometa v notranjih vodah;
4. grajenje morskih prekopov.

Po shodu se bode članom ponudila prilika, napraviti znanstveno vožnjo v strugi uravnanega Dunava pri Dunaji, potem od Linca na Dunaj in od Dunaja do Železnih Vrat (Turn-Severin).

Z ozirom na važnost vprašanj, s katerimi se bode bavil ta mejnarodni shod, katera imajo v zdajšnjem času posebno za Avstrijo popoln pomen, zmatra si podpisano društvo za svojo dolžnost, skrbeti za to, da bi bilo delovanje shoda kolikor možno uspešno, kar pa je po njegovem mnenju le tedaj možno, če vsi poklicani podpirajo to podjetje.

Iz podobnih ozirov so se pri prvem brodarstvenem shodu v Bruselji 1885. leta udeležili kraljeva belgijska vlada kakor tudi vsa druga pri tem interesovana tamošnja oblastva in korporacije po svojih delegiranih njegovih del in v nadeji, da se visoka c. kr. avstrijska vlada in c. kr. oblastva, kakor tudi avtonomne korporacije ne bodo nič manj udeleževale se pretresavanja vprašanj, katera so za naš gospodarstveni položaj za mnogo važnejša nego za Belgijo z njenimi prostranimi morskimi obali, obrača se podpisano društvo do imenovanih visokih oblastev in združenj z vabilom, naj bi se blagovoljila po delegiranih udeležiti del gori omenjene organizacijske komisije za II. mejnarodni brodarstveni shod ter si torej dovoljuje postaviti do slavne trgovinske in obrtne zbornice v Ljubljani ponižno prošnjo, da si tudi ona izbere delegirance ter o izvršeni volitvi izvoli obvestiti podpisano društvo.

Gospod poročevalec predlaga, naj se zbornica v tej zadevi sporazume z deželnim odborom in mestnim magistratom, da se skupno izvoli eden poslanec v omenjeno komisijo.

Gosp. zbor. svetnik V. Petričič poudarja važnost te komisije ter v toplih besedah priporoča, naj bi vsaj jeden odposlanec, izvoljen od vseh treh omenjenih zastopstev udeležil se pri tej komisiji.

Pri glasovanju se vsprejme odsekov predlog.

Dalje prih.)

Zajec — škodljivec.

V zadnjem občnem zboru c. kr. kmetijske družbe se je predlog stavil, da bi se zajci zmatrali za škodljive živali in da bi se za njihovo pokončavanje plačevalo primerno darilo. Vsem navzočnim vem da ta predlog ni bil posebno po volji, vendar se je vzel na prijetno ali pa na neprijetno znanje, kajti istina je, da gospodje lovci ne bi radi pogrešali zabave s streljanjem na plaho živalico, sladkosnedni ljudje pa bi isto tako radi videli semtertja še v naprej na svoji mizi to slastno pečenko. Zato pa o tem tudi nobenega razgovora ni bilo, in bržkone bo ta zadeva šla v koš.

Drugače seveda sodijo o tem poljedelci in zlasti oni, ki se pečajo s sadjarstvom. Mnogo kmetijskih gospodarjev se je že pritoževalo, da jim ni mogoče pečati se s toliko hvalisanim in tolikrat priporočanim sadjarstvom. Imeli so lepe nasade, varovali so jih, kolikor mogoče, mazali jih z raznovrstnimi mazili, a naposled prišel jim je zajec do živega in ugonobil v jedni noči vse upanje do užitka, do dobička. Tako nesrečo sem tudi jaz izkusil.

Pred štirimi leti kupil sem si malo posestvo na kmetih, omislil sem si, sebi v veselje in korist, sosedom pa v spodbujanje par sto že odraslih 3 do 4 leta starih cepljenih sadnih dreves, naj več jablan. Varoval sem jih vedno skrbno pred divjačino, a letos, ko je v spomladi meseca marca padel pol-drugi čevelj visok sneg, pride mi zajec — mazilo je drevesom odpalo vsled hude zime in deževja, uspe se pri vsakem drevesu do vejčevja ali pa blizu do njega, in požre lubje okoli debla, ter s tem ugonobi drevo. Malu pozneje, ko je vse v najlepšem cvetju bilo, usahne zelenje in cvetje, in drevo stoji posušeno na veliko žalost posestnika. Da celo to je istina, da če se zajec le nekoliko dotakne s svojimi strupenimi zobmi drevesa, čez par let gotovo pogine, ali pa nikdar več veselo ne raste, in tudi to sem izkusil, da drevo večkrat pomazano, rado postane kmalu rujavo, potem črno in tudi na ta način večkrat pogine.

Sto in trideset taci dreves Vam lahko pokažem, stari so sedaj 6 do 7 let, škoda mi je neprecenljiva, nikdo mi ne more vrniti niti prizadete izgube, niti veselja do sadjarstva; naj bo tedaj

ozemlje golo, kjer sem hotel olepšati ga, in naj bo ta dogodek v svarilo vsem, ki hočejo kdaj kaj dobička imeti iz sadjarstva. Po postavi se pač dobi odškodovanje za take izgube, a koliko ti bodo prisodili. Drevesce veljalo me je pred tremi leti poprečno po 50 kr., kolček, delo, gnojenje itd. vsega vkup najmanj 1 gld. V daljnih treh letih se je cena gotovo podvojila, ker nekatera drevesca sama usahnejo ali pa se spridijo, treba jih je popolniti, ponudi se ti po kakih 20 kr., kajti pravijo, na vrtu c. kr. kmetijske družbe dobijo se lepi jabolčni cepiči po 20 kr., pa še jedenkrat poskusi, če boš 100 let živel, bo že še sem ter tja kaka jablana zrastle, če ti je zajec ne bode objedel, ali pa gosena, osa in drugi mrčesi, ali če naposled ne pride tvoj sosed in ti ga ne ukrade. Smelo znam trditi, da je moja letošnja škoda v tem oziru gotovo večja, nego so vsi zajci cele okolice za 10 let vredni.

Radostno tedaj pozdravljam v pričetku tega mojega dopisa napominani predlog, pozdravljam pogum moža, kojega ne plaši jeza gospodov lovcev in ki je pravo zadel, če zahteva, da se mora kmetovalca varovati vseh nepotrebnih izgub, da se mu omogoči skrbeti za zboljšanje svojih zemljišč, svojega gmotnega stanja, za preživenje svoje rodbine, in da se mu uzbujajo veselje do koristnih podjetij.

Gospoda sedeča v odboru kmetijske družbe, posvetujte se tehtno o tej važni stvari, in če bode te pravo pogodili, hvaležni Vam bomo zato iz polnega srca.

E. K.

Tulci:

29. julija.

Pri st. n. Feigl z Dunaja. — Stein iz Prage. — Krauss z Dunaja. — Freudweiller iz Celovca. — Karlesbach z Dunaja.

Pri st. n. Atlas z Dunaja. — Strobl iz Gradca. — Dr. Kolatschek iz Zagreba. — Poppe z Dunaja. — Adler iz Karlova. — Kump iz Kočevja. — pl. Reya iz Trsta.

Umrlj so v Ljubljani:

28. julija: Marija Glinšek, mokrjeva hči, 23 let, Sv. Florijana ulice št. 1, za jetiko. — Marija Bitenc, merosodnega uradnika žena, 45 let, Mestni trg št. 17, za jetiko. — Janez Polanšek, branjevec, 44 let, Tržaška cesta št. 39, za vnetjem možganov. — Martin Mali, železniški načelnik, 39 let, Kurja vas št. 6, za vnetjem jeter.

V deželnej bolnici:

27. julija: Jarnej Klanšek, gostač, 67 let, za oslabljenjem močij. — Martin Makovec, delavec, 82 let, za sušico.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
29. julija.	7. zjutraj	739.27 mm.	19.2° C	sl. svz.	jas.	
	2. pop.	739.30 mm.	22.8° C	z. svz.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	740.38 mm.	15.4° C	sl. svz.	jas.	

Srednja temperatura 19.1°, za 0.5° pod normalom

Dunajska borza

dné 30. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	85 gld. 35 kr.
Srebrna renta	86 „ 15 „
Zlata renta	120 „ 70 „
5% marčna renta	102 „
Akcije narodne banke	872 „
Kreditne akcije	240 „ 30 „
London	126 „ 05 „
Srebro	— „
Napol.	10 „ 1/2 „
C. kr. cekini	5 „ 93 „
Nemške marke	61 „ 85 „
1% državne sročke iz l. 1854	250 gld. 131 „ 50 „
Državne sročke iz l. 1864	100 gld. 169 „ 25 „
Ogrska zlata renta 4%	107 „ 20 „
Ogrska papirna renta 5%	94 „ 90 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	106 „
Dunava reg. sročke 5%	100 gld. 118 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125 „ 25 „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	— „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	98 „ 90 „
Kreditne sročke	100 gld. 179 „ 25 „
Rudolfove sročke	10 „ 18 „ 75 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 114 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	196 „

Stanovanje

v I. nadstropju z dvema ali tremi sobami se odda. — Več se izve v gostilnici „pri znamenji“, Kravja dolina št. 2. (547—3)

Oženil

bi se rad prijeten fant, izobražen, ki ima lepo posestvo na Gorenjskem, z gospodično ali pa vdovo 30—40 let staro, ki ima 3000 gld. ali pa več premoženja. Zanesljiva tajnost se zagotavlja. — Pisma naj se pošiljajo pod naslovom: „Gorenjec“ upravnistvu „Slov. Naroda“. (557—1)

600 hektolitrov

vina lastnega pridelka,

najboljših letin, iz vinogradov na Bizeljskem, v Srom-ljah in pri Sv. Križu pri Kostanjevici

se prodaja.

Kaj več pove Leonard dell Cott v Bre-žicah. (556—1)

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigotlačnicah knjiga:

Poezije S. Gregorčičeve.

Druga pomnožena izdava.

Elegantno vezana knjižica s zlatim obrezkom stane 2 gld., nevezana 1 gld. 20 kr.

Ime Gregorčičevo samo dosta priporoča. Opozorjava samo, da je črna tej istinito elegantni knjigi zelo niska, in uverjena sva, da bode vsakdo, če ima s se tudi prvi natis, radostno posegel po njej, saj pa je tudi drugi natis s mnogimi krasnimi, mičnimi v sred segajočimi pesmičami pomnožen.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjigotlačnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

(352—8)

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

sta izšli ravno kar knjigi:

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman. Spisal Charles Nodier, poslovenil J. Kržišnik. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Potem:

Selski župnik.

Roman. Spisal L. Halley, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 203 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Razpis

službe občinskega zdravnika za občino Ajdovščino.

Županstvo občine Ajdovščine pri Gorici na Primorskem razpisuje službo občinskega zdravnika. Prosilci morajo dokazati, da so promovirani zdravniki, doktorji vsega znanstva kirurgije in medicine, ter so znajo slovenskega ali vsaj jednega slovenskega jezika.

S službo občinskega zdravnika spojena je zdravniškova letna plača 300 gld. in 100 gld. za živino- in mesoogleda s prostim stanovanjem v občinski hiši. Dalje donesek tukajšnje tovarne in barvarne, mehničnega mlina v Paleh in delavskega društva, do sedaj skupaj 400 gld., za katere se mora po posebej pogoditi.

Omenja se tudi, da ni v celem Ajdovskem okraju, broječin čez 15.000 duš, nikakega zdravnika, in da se ima toraj nadejati obilnega privatnega zaslužka.

Prošnje, dokumentovane s prilogami, se imajo uložiti pri podpisanem županstvu do 12. avgusta in služba se ima 1. septembra t. l. na-topiti.

Natanjše pogoje poizve se pri lekarji gospodu M. Guglielmo v Ajdovščini ali pri županstvu.

Županstvo v Ajdovščini,

dné 20. julija 1886.

(533—8)

Hotel „Blejski grad“

ob Blejskem jezeru na Kranjskem, v jako mišnem kraju, z izvrstno restavracijo, ponuja rodbinam in posamičnim osobam zdravo in prijetno (501—8)

letovišče.

Cene sob zmerne. Restavracija zadostuje vsem zahtevam. Jezerske kopeli 19° R., vožnja v dolini, lov postervij. Radi svoje lege, 100 metrov nad Blejskim jezerom, in solnjenatih potov jako ugodno

krajno zdravišče.

Kaj več pove Alojzij Putscheck, hôteier na Bledu.

RESTAVRACIJA

„PRI ZVEZDI“

na cesar Josipovem trgu

priporoča

dobra istrijanska, vizeljska in dolenska vina, Stadtberger, izvrstno Kozlerjevo carsko pivo, kakor gorka in mrzla jedila

po najnižjih cenah.

FRAN FERLINC, gostilničar.

(543—3)